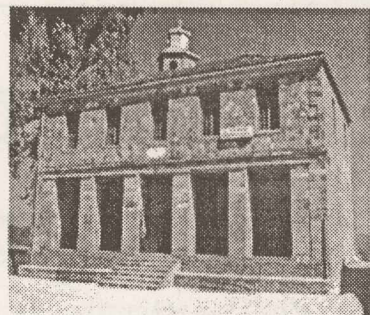

Δικορφιιώτικα Νέα

ΔΙΜΗΝΗ ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΔΙΚΟΡΦΙΩΤΩΝ

Τεύχος 111 Μάϊος - Ιούνιος 2003

Άρθρα από πιο πολλούς Δικορφιιώτες στα «Δ.Ν.»

Κάθε φορά που κυκλοφορούν τα "Δικορφιιώτικα Νέα" και φτάνουν στα χέρια μας ... ήλπιζα και πίστευα ότι θα έχουν γράψει κάμποσοι Δικορφιιώτες γι' αυτά που συνέβησαν στο χωριό μας, γι' αυτά που αναφέρονται στην ιστορία του Ζαγορίου και της περιοχής μας, για τις καλοκαιρινές εκδηλώσεις του ίδιου του Συλλόγου μας, που γίνονται στο κέντρο του χωριού μας και μαζεύονται πλείστοι συγχωριανοί μας κατά την πραγματοποίησή της. Ακόμη ότι θα γράφουν ορισμένοι, έστω και λίγοι: Για το πανηγύρι του Αϊ Γιάννη μας, για τα έκτακτα και σημαντικά γεγονότα του Ζαγορίου και του Δικόρφου, αλλά και για τις μεταναστεύσεις των προγόνων μας, προ αιώνων, στη Σμύρνη και στο Βουκουρέστι, στην Αλεξάνδρεια και σ' άλλες περιοχές, γύρω από την Ελλάδα γενικά.

Ας δούμε όμως και μερικά περιστατικά απ' το καλοκαίρι του 2002 που είχε ανακοινώσει ότι θα πραγματοποιήσει ο Σύλλογός μας και όντως τα πραγματοποίησε. Και γι' αυτά ακριβώς τα γεγονότα θα μπορούσαν να γράψουν πάλι κάμποσοι Δικορφιιώτες ορισμένα άρθρα τους στα "Δ.Ν."

Στην έκδοση του Μαΐου - Ιουνίου του 2002 είχε καταγράψει ο Σύλλογός μας στην πρώτη και τρίτη σελίδα των "Δ.Ν." ότι: "Ο Εξωραϊστικός Σύλλογος των Δικορφιωτών καλεί όλους τους χωριανούς και φίλους του χωριού μας, καθώς επίσης και όλους τους πολιτιστικούς συλλόγους του Ζαγορίου στις εκδηλώσεις που θα πραγματοποιηθούν τον Αύγουστο του 2002 στο Δικόρφο". Και πράγματι αυτές οι εκδηλώσεις που είχαν προετοιμαστεί: για τις 11 Αυγούστου, για τις 18 Αυγούστου που ήταν η γενική συνέλευση του Συλλόγου μας, για τις 25 Αυγούστου, που είχε προγραμματιστεί το "Αντάμωμα - τραπέζι" στο μεσοχώρι του χωριού μας, οι εκδηλώσεις που θα γινόταν για τους "μικρούς φίλους μας", το παιδικό πάρτι, το εργαστήριο ζωγραφικής και εργαστήρια ζαχαροπλαστικής ... έγιναν όλες στο χωριό μας πέρσι το καλοκαίρι. Κι αυτά όλα συγκίνησαν σχεδόν όλους τους χωριανούς μας που μετείχαν ... ή και δεν συμμετείχαν.

Επομένως: μερικοί και ελάχιστοι από όλους αυτούς που ήταν παρόντες και συμμετέχοντες σ' αυτές τις καλοκαιρινές εκδηλώσεις του Δικόρφου ... και είναι απόφοιτοι γυμνασίου και Λυκείου και ανωτέρων και ανωτάτων σχολών ... δεν θα μπορούσαν να γράψουν κάτι γι' αυτά που έγιναν μπροστά στα μάτια τους και γι' αυτές τις εκδηλώσεις γενικά ... με απλά και ειλικρινή λόγια ... ώστε η συμμετοχή τους στην έκδοση και κυκλοφορία των "Δ.Ν." να αυξηθεί ... και οι συμμετέχοντες και οι απέχοντες να δουν και να διαβάσουν από μακριά ... όλα αυτά που έγιναν στο χωριό μας, ολόκληρο το καλοκαίρι τότε;

* * *

Προσωπικά ... και σαν πρώην εκπαιδευτικός, εγώ πιστεύω ότι αυτό θα μπορούσε να γίνει. Γιατί: κάτι που το ζούμε και το βιώνουμε από πολύ κοντά ... κάτι που σ' αυτό συμμετέχουμε και ενεργούμε οι ίδιοι ... μπορούμε γι' αυτό να γράψουμε λίγα, ή πολλά λόγια, αν βέβαια θέλουμε αυτά να τα διαβάσουν οι άλλοι που δεν ήταν κυρίως σ' αυτές τις εκδηλώσεις, ή ήταν ... και θα συγκινηθούν ακόμη περισσότερο.

Ας γίνει λοιπόν, από δω και πέρα, μια τέτοια προσπάθεια από μερικούς Δικορφιιώτες εγγράμματους και ικανούς, ώστε μ' αυτό τον τρόπο τα "Δ.Ν." να μην έχουν κανένα πρόβλημα έκδοσης και κυκλοφορίας τους. Έτσι: "Η δίμηνη περιοδική έκδοση του Συλλόγου Δικορφιωτών" θα κυκλοφορεί χωρίς κανένα πρόβλημα και καμία πλέον δυσκολία.

1. Και να τα θέματα και τα άρθρα ... που θα μπορούσαν να γραφούν από μερικούς ακόμη χωριανούς μας ... για τις καλοκαιρινές εκδηλώσεις του Συλλόγου μας:

Α) Χοροί απ' όλες τις περιοχές της Ελλάδας ... στο Δικόρφο.

Β) Στις 11 Αυγούστου όλοι χαίρονταν στο χωριό μας.

Γ) Το Κέντρο Πολιτισμού και παράδοσης "Πλάτανος" ... παρουσιάστηκε στο Δικόρφο.

2. Για τη Γενική Συνέλευση του Συλλόγου μας, που έγινε τον Αύγουστο του 2002, θα μπορούσαν να γραφούν πολλά άρθρα και από πιο πολλούς.

Π.χ. Α) Ο Σύλλογός μας, λειτουργεί πλήρως.

Β) Η Γενική Συνέλευση ήταν σπουδαία.

Γ) Λόγια του αρχηγού και των μελών του Διοικητικού Συμβουλίου του Συλλόγου μας.

Δ) Αποτελέσματα της γενικής συνέλευσης.

Ε) Ρήσεις και αντιρρήσεις ... κατά τη γενική μας συνέλευση.

3. Για το μνημόσυνο που έγινε στις 25 Αυγούστου 2002 για τους ευεργέτες του Δικόρφου ... θα μπορούσαν να γράφουν:

Α) Σπουδαίοι ευεργέτες του χωριού μας.

Β) Το μνημόσυνο των ευεργετών του Δικόρφου ... (και βέβαια και άλλα σπουδαία άρθρα).

4. Για το "αντάμωμα - το τραπέζι" που έγινε στις 25 Αυγούστου του 2002, κι αυτό στο χωριό μας, θα μπορούσε κάποιος ακόμη Δικορφιιώτης να γράψει εύκολα και καλά:

Α) Ένα ωραίο και αξέχαστο τραπέζι στο χωριό μας.

Β) Συμμετοχή πολλών Δικορφιωτών σε μια εκδήλωση.

Γ) Η επικοινωνία και το αντάμωμα των Δικορφιω-

τών.

5. Και βέβαια για το πανηγύρι μας, στις 28,29 και 30 Αυγούστου που πραγματοποιήθηκε θα μπορούσαν να γραφούν ακόμη περισσότερα άρθρα ... πέρσι ... το 2002.

Π.χ.:

Α) Το πανηγύρι του Δικόρφου

Β) Η πλειοψηφία συμμετείχε στο πανηγύρι μας.

Γ) Οι Δικορφιιώτες τιμούν και εκτιμούν τον Αϊ Γιάννη μας.

Δ) Ένα παραδοσιακό πανηγύρι στο Ζαγόρι μας.

Ε) Οι Δικορφιιώτες χορεύουν στο μεσοχώρι μας.

Ζ) Στο πανηγύρι μας συμμετείχαν και άλλοι ζαγορίσιοι.

6. Για τις παιδικές δραστηριότητες που έγιναν στο Δικόρφο, πέρσι το καλοκαίρι, θα μπορούσαν άνετα και εύκολα, να γραφούν πάλι:

Α) Παιδικές δραστηριότητες στο χωριό μας.

Β) Ένα παιδικό πάρτι.

Γ) Το "εργαστήριο ζωγραφικής" στο χωριό μας...

Δ) Δίδονται βιβλία ... στα παιδιά του Δικόρφου.

Ε) Εργαστήριο ζαχαροπλαστικής ... στο χωριό μας.

Ζ) Η προσέλευση των παιδιών στο Δικόρφο ήταν μεγάλη.

* * *

Έφερα, ως παράδειγμα, αυτές τις εκδηλώσεις του Συλλόγου μας, που έγιναν πέρσι το καλοκαίρι, για το: ποια και πόσα άρθρα θα μπορούσαν να γραφούν, από μερικούς έστω Δικορφιιώτες, για το περιοδικό μας που κυκλοφορεί κάθε δίμηνο ... κι όχι κάθε μήνα, που θα ήθελε πολύ περισσότερη ύλη.

Και βέβαια αυτό ισχύει για κάθε εκδήλωση και κάθε δραστηριότητα του Συλλόγου μας, αλλά και του Δήμου μας, του τοπικού μας συμβουλίου και άλλων δραστηριοτήτων που έχουν άμεση σχέση με το χωριό μας, και το Ζαγόρι μας γενικά.

Συμπέρασμα: Ελπίζω λοιπόν από δω και πέρα να γίνει μια προσπάθεια από κάμποσους Δικορφιιώτες ... προς αυτή την κατεύθυνση ... ώστε τα "Δ.Ν." να μην αντιμετωπίζουν κανένα απολύτως πρόβλημα για την γραφή και παρουσίαση αναγκαίων και επιβεβλημένων άρθρων τους και ειδήσεών τους κάθε δίμηνο.

Κι αυτό θα ευχαριστήσει τους πάντες και θα ικανοποιήσει όλους εκείνους που βλέπουν συνεχώς και διαρκώς να γράφουν ελάχιστοι ... στο περιοδικό μας, που πρέπει να κυκλοφορήσει ακόμη επί δεκαετίες σωστά και αποδοτικά, τέλεια και ευχάριστα.

Ματθαίος Λέκκος

Η αυτονομία και αυτοδιοίκηση του Ζαγορίου ... επί τουρκοκρατίας

Κατά τα τελευταία χρόνια της Βυζαντινής αυτοκρατορίας και συγκεκριμένα το 1430 μ.Χ. εμφανίστηκαν στην Ήπειρο γενικά οι Τούρκοι. Στα Γιάννενα δε ήταν πασάς, εκείνο το χρόνο, ο Καρά - Σινάν.

Οι Ζαγορίσιοι πρόβαλαν αντίσταση αμέσως τότε προς τους Τούρκους. Όμως νικήθηκαν σε μια μεγάλη μάχη που έγινε τότε στη Βοτσά. Αμέσως μετά από αυτή την ήττα τους ... αποφάσισαν να σταματήσουν την αντίστασή τους ... και να έρθουν σε κάποια συμφωνία με τους Τούρκους.

Όλα αυτά τα καταγράφουν κάποιοι Ζαγορίσιοι και Ηπειρώτες και πιο συγκεκριμένα και αναλυτικά ο πρώην και αξεχάστος δάσκαλός μου Κώστας Λαζαρίδης στο βιβλίο του: "Συμβολή στην ιστορία του Ζαγορίου". Κι αυτά, θυμούνται, πολλά μας τα έλεγε προσφορικά και καθημερινά στην πέμπτη τάξη που τον είχα δάσκαλό μου, το 1947, στα Γιάννενα, στην Παιδόπολη "Άγιος Κων/νος", ύστερα από τον εμφύλιο πόλεμο των Ελλήνων, που έφερε τότε όλους τους Ζαγορίσιους κατ' ανάγκην σ' αυτή την πόλη, για να σωθούν.

Η συμφωνία λοιπόν των Ζαγορισίων με τους Τούρκους εκείνο το έτος ονομάστηκε "Βοϊνίκο" και ζητούσαν οι πρώην πρόγονοί μας από αυτούς: Αυτοδιοίκηση και αυτονομία. Ο Καρά - Σινάν, πασάς των Ιωαννίνων τότε, αποδέχτηκε αυτούς τους όρους, αλλά τους υποχρέωσε να αποστέλλουν κάθε έτος ένα συγκεκριμένο αριθμό ανδρών από το Ζαγόρι στα Γιάννενα.

Αντί αυτού όμως οι Ζαγορίσιοι κατόρθωσαν να συμφωνήσουν μαζί του ότι: Αντί των ατόμων που θα στέλνουν στα Γιάννενα ... να προσφέρουν χρηματικό ποσό στον Τούρκο Πασά των Ιωαννίνων, που είχαν βέβαια από τα ταξίδια που έκαμαν σε κάμποσες χώρες εκείνης της εποχής, από τότε, οι πρόγονοί μας.

Στη συμφωνία αυτή προσχώρησαν αρχικά μόνο 14 χωριά του Ζαγορίου, δηλαδή στη "Βοϊνίκο" και όχι όλα. Οι άνδρες που πήγαιναν σ' αυτή την αποστολή λέγονταν "Βοϊνίκιδες". Αργότερα όμως σ' αυτή τη συμφωνία περιλαμβάνονταν όλα σχεδόν τα χωριά του Ζαγορίου και μερικά χωριά από την άκρη της λίμνης των Ιωαννίνων. Έτσι ο αριθ-

μός των χωριών έγινε πολύ μεγάλος και έφτασε τα 46 χωριά αργότερα με μια αυτοδιοίκηση και αυτονομία που ίσχυσε ως το έτος 1868, που καταργήθηκαν (όπως θα δούμε προσεχώς) αυτά τα προνόμια του Ζαγορίου από τους Τούρκους.

* * *

Ύστερα από τα παραπάνω που παρουσίασα με λίγα λόγια, βγάζουμε τα ιστορικά συμπεράσματά μας που κατέγραψαν ως τώρα αρκετοί Ζαγορίσιοι για την αυτονομία και την αυτοδιοίκηση της περιοχής μας:

1. Με τον ερχομό των Τούρκων στην Ήπειρο, οι Ζαγορίσιοι πήραν την απόφαση να συνάψουν συνθήκη μ' αυτούς ... που προέβλεπε: Αυτοδιοίκηση, εξασφάλιση της ατομικής τους ιδιοκτησίας και προνόμια ατέλειαι.
2. Οι Τούρκοι όντως παρεχώρησαν αυτήν την αυτοδιοίκηση με το «Βοϊνίκο» = τη συμφωνία.
3. Οι Ζαγορίσιοι ήθελαν να πετύχουν αυτή την αυτοδιοίκηση και για να απαλλαγούν από τους κακούς τιμαριούχους χριστιανούς του Δεσποτάτου της Ηπείρου που τους κακομεταχειρίζονταν αρκετές φορές.
4. Με το "Βοϊνίκο" είδαν όλοι οι Ζαγορίσιοι ότι: ο τόπος γινόταν δικός τους, γι' αυτό και όλα τα χωριά προσχώρησαν, λίγο αργότερα, σ' αυτή τη συμφωνία.
5. Το "Βοϊνίκο" λοιπόν αποτελεί την απαρχή της Τουρκοκρατίας στο Ζαγόρι μας, αλλά και τη βάση αυτοδιοίκησης κατά τα χρόνια της Τουρκοκρατίας, ως το 1868.
6. Παραδέχονται όλοι οι Ζαγορίσιοι, από τότε, ότι το "Βοϊνίκο" αποτέλεσε την αρχή για το ταξίδεμα των Ζαγορισίων, που αργότερα γενικεύτηκε πάρα πολύ.
7. Με το πέραςμα του χρόνου αποδείχτηκε ότι: οι Βοϊνίκιδες έκαναν πολύ καλά τη δουλειά τους. Οι Τούρκοι, περνώντας ο χρόνος αύξησαν τις εισπράξεις τους και δεν ήθελαν να χαθεί αυτή η ευκαιρία γι' αυτούς.

Ματθαίος Λέκκος

Επιθέσεις από άγρια ζώα στο Ζαγόρι

Τους τελευταίους μήνες οι επιθέσεις από αρκούδες στο χωριό Μακρίνο του Ανατολικού Ζαγορίου ήταν συνεχείς και κατέστρεψαν: Εκκλησία, εκποιήματα και νεκροταφείο προς αναζήτηση λαδιού, όπως μας βεβαιώνουν οι μόνιμοι κάτοικοι αυτού του χωριού. Η κατάσταση αυτή έχει προκαλέσει το φόβο και την ανησυχία, τον προβληματισμό και τον τρόμο σ' αυτή τη συγκεκριμένη περιοχή του Ανατολικού Ζαγορίου, αφού οι αρκούδες στο νεκροταφείο αυτού του χωριού έφτασαν στο σημείο να ξεθάψουν και νεκρό ... κάτι που χαρακτηρίζεται πρωτοφανές και ανεξήγητο γεγονός απ' όλους τους ντόπιους κατοίκους.

Ακόμη, όπως θα γνωρίζετε όλοι σας, το ίδιο και χειρότερο συνέβη στο διπλανό χωριό του Μετόβου ... Ανήλιο, που είναι και κοντά στο Ανατολικό Ζαγόρι, όπου εκεί βρήκε τραγικό θάνατο μια μεγάλη γυναίκα αυτού του

χωριού το Σάββατο 17 Μαΐου 2003, όταν της επιτέθηκε μισό χιλιόμετρο από το σπίτι της, μια σκληρή και ανυποχώρητη αρκούδα. Ο θάνατός της ήταν ακαριαίος, ενώ αυτό το γεγονός προκάλεσε πάλι εδώ και σ' όλη την περιοχή ... μέγιστη ανησυχία, αναστάτωση και προβληματισμό σ' όλους τους κατοίκους, μόνιμους και περαστικούς. Οι μόνιμοι κάτοικοι δε, δεν μπορούν ακόμη να πιστέψουν αυτό το παράξενο που συνέβη στο χωριό τους και αφορά άμεσα, ή έμμεσα, όλο το Ζαγόρι ουσιαστικά.

Και το μέγα ερώτημα που υπάρχει, ακόμη αυτή τη στιγμή, σ' όλα τα Ζαγοροχώρια και στις διπλανές περιοχές τους είναι: Έχουμε τα ίδια δικαιώματα με τις αρκούδες; Οι ηλικιωμένοι άνθρωποι που ζουν σ' αυτά τα χωριά ... δεν έχουν το δικαίωμα να κυκλοφορούν με πλήρη ασφάλεια και σιγουριά μέσα και έξω απ' την περιοχή τους; Και η απλή απάντηση

μας λέει: Άραγε είναι ένα ζώο που πρέπει να εξαφανιστεί εντελώς (αφού δεν είναι ένας συνάνθρωπός μας διπλανός ...) για να επιζήσουν με σιγουριά και ασφάλεια όλοι οι μόνιμοι κάτοικοι αυτών των ορεινών χωριών.

* * *

Όλα τα παραπάνω είναι ένας άμεσος προβληματισμός για όλο το σημερινό Ζαγόρι και για την καλοκαιρινή κυρίως εποχή. Και επομένως απαιτείται από την πλειοψηφία των μόνιμων κατοίκων του η εξαφάνιση κάθε αρκούδας που μένει σήμερα μόνιμα, δίπλα και μέσα σ' ένα χωριό του, αφού φέρει τόσες καταστροφές και τόσους κινδύνους, στον 21ο αιώνα που βρισκόμαστε, με τις επιθέσεις της και τις καταστροφές της εκεί.

Κι ελπίζω να ληφθούν τα αναγκαία και απαραίτητα μέτρα κοινωνικής προστασίας, γι' αυτό το υπάρχουν και συνεχές πλέον πρό-

8. Οι Τούρκοι διοικητές των Ιωαννίνων υποτάχτηκαν στην τουρκική αυτοκρατορία και σεβάστηκαν αυτές τις αποφάσεις ... του εκάστοτε Σουλτάνου.

9. Τους τίτλους με την ηθική υπόσταση του Ζαγορίου την ιδιοκτησία και τα δικαιώματα των κατοίκων του, τα είχαν μαζεμένα οι Ζαγορίσιοι και τα φύλαγαν στα χέρια των προσεστών της περιοχής των Ιωαννίνων.

10. Δυστυχώς όμως, τα πολύτιμα αυτά χαρτιά κήκαν στις 25 Αυγούστου 1820, στο σπίτι του Προεστώτα Αλέξη Νούτσου από το Καπέσοβο, όταν ο Αλή - Πασάς έβαλε φωτιά και έκαψε τα μισά Γιάννενα. Κανένα από τα επίσημα αυτά χαρτιά δεν σώθηκε από το κάψιμο και γι' αυτό κανένας δεν μπορεί να γνωρίζει ως σήμερα, με ακρίβεια τι έγραφαν λεπτομερώς και αναλυτικώς αυτά.

Υ.Γ.: Σε επόμενά μου άρθρα θα δούμε τη συνέχεια αυτής της αυτονομίας και αυτοδιοίκησης του Ζαγορίου μας επί τουρκοκρατίας, ώστε να είμαστε όλοι (οι νέοι κυρίως ...) λεπτομερώς ενημερωμένοι για κάτι που ούτε στο Δημοτικό, ούτε στο Γυμνάσιο, μας το είπαν επισήμως και με ευθύνη ως τώρα ... οι υπεύθυνοι.

Και να μη ξεχνούμε βέβαια μερικά από τα περίφημα αυτό προνόμια ... που είχαν τόση μεγάλη απόδοση και προκοπή και φέρανε στο Ζαγόρι μας άριστα αποτελέσματα ... και συγκεκριμένα τα παρακάτω ... όπως μας λέει η Ιστορία:

- A) "Απονέμεται τω Ζαγορίω αυτονομία και αυτοδιοίκησης".
- B) "Ελευθερία εις τας θρησκευτικές αυτού τελετάς ..."
- Γ) "Απαγορεύεσθω η εις το Ζαγόριον μετάβασις παντός Οθωμανού ..."
- Δ) "Σεβαστήτωναν οι εν Ιωαννίνους διοικηταί, ιεροδικασταί και αρχιερείς τα δικαιώματα αυτού και προστατεύωσαν αυτά ...".

Ματθαίος Λέκκος

Ματθαίος Λέκκος

«ΔΙΚΟΡΦΙΩΤΙΚΑ ΝΕΑ» <i>Δίμηνη περιοδική έκδοση Συλλόγου Δικορφιωτών</i> Α.Φ.Μ. 999810224 Β' ΔΟΥ Ιωαννίνων Υπεύθυνος έκδοσης: Δημ. Παπαγιαννόπουλος Τ.Θ. 26, 450 02, Ιωάννινα τηλ.: 26510-39176 e-mail: dimpap-a@otenet.gr. ΕΚΤΥΠΩΣΗ: ΕΚΤΥΠΩΤΙΚΗ ΗΠΕΙΡΟΥ Π.ΜΠΟΥΡΗΣ - Π. ΣΤΡΑΤΟΣ & ΣΙΑ Ο.Ε. 3ο χλμ. Ε.Ο. ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ - ΑΘΗΝΩΝ Τλ.: 26510 68931

Ο Σύλλογός μας παρουσιάζει εργατικότητα

Όλοι οι Δικορφιώτες χάρηκαν και ικανοποιήθηκαν πλήρως, όταν είδαν και πληροφορήθηκαν ότι: ο Σύλλογός μας, με δική του ευθύνη και δική του πρωτοβουλία ανέλαβε ένα έργο σπουδαίο και σημαντικό στον Αϊ - Γιάννη μας, πάνω απ' το χωριό, τον προηγούμενο χρόνο. Επί χρόνια όλοι οι Δικορφιώτες λέγαμε και συζητούσαμε ότι: ο γύρος που γίνεται το βράδυ της εορτής του Αϊ - Γιάννη μας, στις 28 Αυγούστου κάθε χρόνο, γύρω από την εκκλησία, σε μερικά σημεία είναι δύσκολος, γιατί δεν μπορεί κανείς να πατήσει και να περπατήσει εύκολα, δεν μπορεί να γυρίσει και μπορεί να παραπατήσει και να πέσει κατά τη βραδινή εκείνη και

ιερή στιγμή. Αυτό ο Σύλλογός μας το κατενόησε πλήρως και γι' αυτό αποφάσισε να φτιάξει όλο αυτό το γύρο από την εκκλησία και να τον ολοκληρώσει πλήρως, με πέτρες και τσιμέντο, που όπως με βεβαίωσε ο δημοτικός μας σύμβουλος, τα χορήγησε ο Δήμος της περιοχής μας δωρεάν, από άλλα έργα που έκαμε την άνοιξη και το καλοκαίρι στο χωριό μας ... τότε.

Έτσι ο Σύλλογός μας βρήκε και πήρε ειδικούς τεχνίτες, τους πλήρωσε ο ίδιος κανονικά και μετέφερε από το Δίκورφο στον Αϊ - Γιάννη όλα τα υλικά που χρειαζόταν. Το έργο άρχισε αμέσως και ολοκληρώθηκε πλήρως, με ευχαρίστηση όλων.

Έτσι, όσοι παρέστησαν στον εσπε-

ρινό της 28ης Αυγούστου στον Αϊ - Γιάννη μας πέρυσιν... χάρηκαν και ικανοποιήθηκαν πλήρως. Έδωσαν δε πολλά συγχαρητήρια στους εκπροσώπους του Συλλόγου μας, που ήταν εκείνη τη στιγμή δίπλα τους, λέγοντάς τους ότι: Ένας σύλλογος που παρουσιάζει θετικό και συγκεκριμένο έργο στην περιοχή του ... είναι σπουδαίος και σημαντικός και τέτοιος ευχόμαστε όλοι οι Δικορφιώτες να είναι και να παραμείνουν και ο δικός μας ... διαρκώς.

Βέβαια, όπως γνωρίζουμε όλοι, για τον Αϊ - Γιάννη, εδώ και χρόνια, έχουν δώσει πάρα πολλοί χωριανοί μας αρκετά χρήματα για την καλύτερη αυτή του. Και αυτό βέβαια είναι το πρώτο που βοήθησε και το σύλ-

λογο μας για να πραγματοποιήσει και να ολοκληρώσει αυτό το έργο ... και την Εκκλησιαστική Επιτροπή μας.

Και άλλα μικροέργα μέσα στο Δίκورφο και γύρω από αυτό, μπορούν να πραγματοποιηθούν προσεχώς από το σύλλογό μας ... Κι αυτό το ευχόμαστε όλοι οι Δικορφιώτες και κυρίως τα απλά και αφανή μέλη του συλλόγου μας, να γίνει και να πραγματοποιηθεί από εδώ και πέρα, αφού ο Σύλλογός μας αποδεικνύει πλέον εμπράκτως, ότι είναι ζωντανό και ενεργητικός, δραστήριος και αποδοτικός.

Ματθαίος Λέκκος

Λιποθυμία... Δικορφιώτη

Στις 20 Απριλίου 2003, ημέρα Κυριακή και ώρα 1,5 ακριβώς το μεσημέρι, καθόσαμε να φάμε στο σπίτι μας ενώ και η σύζυγός μου Κική, αφού τα παιδιά μας και τα εγγόνια μας έλειπαν εκείνες τις μέρες, προ του Πάσχα.

Αφού φάγαμε λιγάκι ... εγώ χωρίς να καταλάβω καθόλου τι μου συνέβαινε ... πέφτω απ' την καρέκλα μου και δίπλα στο τραπέζι, απότομα και ξαφνικά και ήμουν ολόκληρος κάτω, χωρίς συνείδηση και χωρίς φοβία εκείνη τη στιγμή ... με τη μεγάλη τύχη να μη χτυπήσω στο κεφάλι μου, ούτε στο ψυγείο που ήταν δίπλα μου, ούτε στο σκληρό καλοριφέρ.

Ήταν μια ξαφνική και απότομη λιποθυμία, όπως μου είπαν ύστερα όλοι οι γιατροί, όταν με είδαν στο νοσοκομείο "Χατζηκώστα" που πήγα. Η σύζυγός μου Κική προβληματίστηκε πολύ και σοβαρά αμέσως και μου μιλούσε συνεχώς και κοιτούσε να με σηκώσει επάνω. Αλλά εγώ ... ούτε την άκουγα, ούτε μπορούσα να κάμω αυτό που μου έλεγε. Γι' αυτό η ίδια κάλεσε αμέσως το διπλανό μας συγγενή Αποστόλη ... και οι δύο μαζί με σήκωσαν και μ' έβαλαν στο διπλανό κρεβάτι της κουζίνας.

Εκείνη τη στιγμή, όταν με σήκωσαν και μ' έβαλαν στο κρεβάτι και οι δύο ... εγώ συνήλθα και νόμιζα ότι δεν μου συνέβη σχεδόν τίποτε. Ήταν βέβαια μια λιποθυμία ... που σημαίνει αυτό: Μια αιφνίδια και παροδική απώλεια της συνείδησης και της κινητικότητας ενός ανθρώπου, μια λιποθυμία. Και λιποθυμώ σημαίνει, όπως ξέρετε όλοι: Περιπίπτω εις λιποθυμίαν, πέφτω λιπόθυμος δηλαδή.

Η σύζυγός μου Κική, όταν κάπως συνήλθα έτσι, επέμενε να φύγουμε για το νοσοκομείο εκείνη τη στιγμή ... αλλά εγώ την παρακάλεσα να φύγουμε κατά τις 4 το απόγευμα από το σπίτι. Και πράγματι στις 4 ακριβώς το απόγευμα ξεκινήσαμε με ταξί που καλέσαμε και πήγαμε στους αρμόδιους τους εφημερεύοντες νοσοκομείο.

Εκεί άρχισαν οι σχολαστικές εξετάσεις των πόντων του σώματός μου ... κι ύστερα από 2-3 ώρες,

με πήγαν στο κρεβάτι μου οι νοσοκόμες. Εκεί, στο ίδιο δωμάτιο, ήταν άλλοι έξι ασθενείς, ηλικίας ογδόντα και ενενήντα ετών, με συγγενείς και φίλους δίπλα τους. Κι ο συνεχής και ασαμάντος διάλογος από εκείνη τη στιγμή που είχαν ... και ο συνεχής νυκτερινός θόρυβος ... δεν με άφηνε να κοιμηθώ και να ησυχάσω επί τρεις μέρες και νύχτες που ήμουν εκεί.

* * *

Τις τρεις αυτές μέρες που ήμουν στο νοσοκομείο, από την Κυριακή 20-4-2003 έως και την Τετάρτη, 23-4-2003, η σύζυγός μου έμενε διαρκώς και συνεχώς δίπλα μου, μέρα και νύχτα, χωρίς να θέλει να φύγει καθόλου από κοντά μου, αποδεικνύοντας την πραγματική της αγάπη και το ενδιαφέρον της προς το πρόσωπό μου και την υγεία μου, εφαρμόζοντας δε πρακτικά την αλληλοβοήθεια των συζύγων που λέει: "Βοήθα με να σε βοηθώ ... ν' ανεβοούμε το βουνό". Και βέβαια: "Μικρή βοήθεια ... μεγάλη σωτηρία..."

Κι όταν της έλεγα: να πάει στο σπίτι μας για να ησυχάσει λίγο και να ηρεμήσει ... και να μη κάθε-ται διαρκώς και συνεχώς δίπλα μου όλα τα εικοσιτετράωρα ... αυτή εφάρμοζε την αγάπη της και το ενδιαφέρον της για μένα πρακτικά και έκαμε αυτό ακριβώς που ήθελε. Δηλαδή: έμενε διαρκώς δίπλα μου, ρωτούσε σχολαστικά κάθε φορά τους ειδικούς γιατρούς για μένα και την υγεία μου και επικοινωνούσε με κάθε αρμόδιο ... μέρα και νύχτα ... με αγωνία.

Κι όταν της ξανάλεγα: να πάει να ησυχάσει λίγο και αυτή στο σπίτι μας ... μου απαντούσε πάλι με αγάπη και ειλικρίνεια: "Θέλω να μείνω πάντα εδώ. Θέλω να είμαι πάντα δίπλα σου. Θέλω δε να ελέγχω τα πάντα, αφού αισθάνομαι υπεύθυνη για όλα τα προβλήματα της σημερινής σου υγείας".

* * *

Γι' αυτό κι εγώ την εκτιμώ ... και διαρκώς την

αγαπώ... Και ως την άλλη μου ζωή ... θα την λατρεύω την Κική. Κι είμαι πάντοτε μαζί της ως άνθρωπος και ως σύζυγός της ... αφού είναι τέλεια σε όλα! Και μ' ευχαριστεί στα πάντα ... από την ηλικία των 22 ετών της, που παντρευτήκαμε ... μέχρι και των 63 σημερινών ετών της, δηλαδή: Από τις 29 Απριλίου 1962 ... ως τις 20-4-2003, που αρρώστησα τόσο σοβαρά, δηλαδή επί 41 ακριβώς χρόνια ως σήμερα.

Κι ελπίζω και πιστεύω ότι: Αυτή η αγάπη της και το μέγιστο ενδιαφέρον της για μένα ... θα συνεχιστεί και θα υπάρξει μέχρι και την τελευταία μου ώρα στη ζωή... αφού είναι τόσο τέλεια και αποδοτική, ώριμη και πρακτική σ' όλη της τη ζωή, επί 4 δεκαετίες συνεχώς μαζί μου.

Κι αυτή η αγάπη κι αυτό το ενδιαφέρον για το πρόσωπό της προέρχεται και σμενχίζεται και από μένα ... αφού έχω μια τόσο τέλεια σύζυγο.

Αλλά, τελειώνοντας, να σημειώσω και το μέγιστο και υπέροχο ενδιαφέρον για την υγεία μου που εξέφρασε η κόρη μου Βιβή, όταν πληροφορήθηκε την λιποθυμία μου αυτή. Ήρθε αμέσως από την Πρέβεζα, επικοινωνήσε μ' όλους τους γιατρούς κι αυτή και με παρακολούθησε διαρκώς και συνεχώς έως και σήμερα.

Με πραγματική αγάπη όμως και ενδιαφέρον με πήρε τηλεφώνω και ο Φρίξος Πούρλης και ο Γιάννης Λέκκος για να πληροφορηθούν για την εξέλιξη της υγείας μου. Και τους ευχαριστώ δημοσίως και τους δύο αυτούς. Γνωρίζουν βέβαια αυτοί ... και κάθε ώριμος σημερινός Δικορφιώτης ότι: Δεν υπάρχει τίποτε καλύτερο απ' την υγεία ... στη ζωή. Και σφαλώς όλοι μας θυμιάστε την αρχαία ελληνική ρήση που έλεγε: "Υγιάνειν μιν ... άριστον εστί".

Αυτά για τη λιποθυμία μου ... προ του Πάσχα του 2003.

Ματθαίος Λέκκος

Ετήσιο μνημόσυνο της αδελφής μου Σαπφώς

Την Κυριακή, 18 Μαΐου 2003, τελέστηκε το ετήσιο μνημόσυνο της αδελφής μου Σαπφώς Λούκα στον Ιερό Ναό της Περιβλέπτου Ιωαννίνων, υπέρ αναπαύσεως της ψυχής ... της λατρευτής, αιμινήστου, αγαπητής μας και αξέχαστης αυτής πρώην Δικορφιώτισσας.

Την επιμνημόσυνη δέηση τίμησαν με την παρουσία τους όλοι σχεδόν οι στενοί συγγενείς μας και φίλοι, καθώς και κάμποσοι άλλοι Γιαννιώτες που

τίμησαν τη μνήμη της και προσήλθαν για να ενώσουν μαζί μας τις δεήσεις τους ... προς τον Ύψιστο. Έτσι, ευχαριστώ, ως αδελφής της, όλους θερμότερα για την τόσο συγκινητική τους παράσταση στο βαρύτατο αυτό πένθος μας ... και δεν ξεχνώ ποτέ εγώ και η άλλη αδελφή μου, η Αλίκη, και τα δύο παιδιά της και τα εγγόνια της ... ποτέ αυτή την εξαιρετική και πολυαγαπημένη μας Σαπφώ.

Γι' αυτό και με πόνο ψυχής την αποχαιρετήσαμε και πάλι, γιατί τα αισθήματα αγάπης, αφοσίωσης και σεβασμού προς το πρόσωπό της ήταν και είναι μέγιστα, ακόμη και σήμερα, ύστερα από ένα χρόνο ακριβώς και θα είναι για μας, τους άμεσους συγγενείς της, από εδώ και πέρα συνεχώς και διαρκώς.

Ματθαίος Λέκκος

ο αδελφός της

Προβλήματα κατολισθήσεων ... στα διπλανά μας χωριά

Το Σάββατο, 31 Μαΐου 2003, όπως πληροφορηθήκαμε όλοι οι ζαγορίσιοι, ο Νομάρχης Ιωαννίνων πήγε πρώτα στο Ανατολικό Ζαγόρι, όπου συζήτησε τα προβλήματα που απασχολούν αυτό το Δήμο ... και ειδικότερα τα θέματα που έχουν άμεση σχέση με τις κατολισθήσεις στους δρόμους του.

Στη συνέχεια ο Νομάρχης επισκέφθηκε από εκεί την Καλουτά και τη Μανασή δίπλα μας, όπου εξέτασε την πορεία των εργασιών ασφαλοστρωσης του δρόμου, ο οποίος, λόγω κατολισθήσεων και καθίζησης του εδάφους ... είχε υποστεί μεγά-

λες φθορές αυτό το χειμώνα.

Ευτυχώς κάτι τέτοιο δεν συνέβη φέτος στο Δίκорφο. Όμως μια γενική εξέταση και επισκευή όλου του δρόμου μας, από τους Ασπραγγέλους έως και το χωριό μας ... πρέπει να γίνει απ' το σημερινό και υπάρχον κράτος, ώστε καμιά δυσκολία να μην υπάρξει και το φετινό καλοκαίρι, που θα έρχονται πολλοί επισκέπτες στο χωριό μας ... και θα πηγαινοερχόμαστε οι ίδιοι ... χίλιες φορές. Κι ελπίζω αυτό ... να συμβεί.

Ματθαίος Λέκκος

Απλή ενημέρωση

Στο άρθρο μου: "Υμνολογία Μεγάλης Εβδομάδος", που δημοσιεύτηκε στο τεύχος 110 των "Δ.Ν." του προηγούμενου Μαρτίου - Απριλίου 2003, μερικές λέξεις του κατεγράφησαν λάθος ... απ' τους υπεύθυνους της έκδοσης του αρμόδιου Τυπογραφείου. Κι αυτό με στενοχώρησε και με προβλημάτισε αμέσως πολύ.

Συγκεκριμένα: Στην τρίτη ακριβώς σελίδα των "Δ.Ν." και στην πρώτη σειρά του, εκεί που η σωστή πρότασή μου έλεγε: "Το πραγματοποιώ δε ως απόφοιτος εκκλησιαστικής σχολής..." ο αρμόδιος και υπεύθυνος του Τυπογραφείου κατέγραψε: "απόφοιτοι..." και όχι "απόφοιτος" κάτι που θα το είδατε όλοι σας, όταν διαβάσατε με προσοχή αυτό το άρθρο μου και ασφαλώς θα σας προβλημάτισε ... εκείνη τη στιγμή.

Και ακόμη ... αμέσως παρακάτω και δίπλα, εκεί που έγραφα ακριβώς: "... χωρίς καμιά μετάφραση... για να χαρούμε τη λογοτεχνική τους αξία και σημασία..." οι λέξεις: "αξία και σημασία..." κατεγράφησαν λαθεμένες "αξίας και σημασίας...". Κι αυτό πάλι με προβλημάτισε γι' αυτό το υπεύθυνο και ειλικρινές επίκαιρο άρθρο μου.

Υ.Γ. Ελπίζω να μη ξανασυμβεί κάτι τέτοιο... σε κανένα επόμενο δικό μου άρθρο στα "Δ.Ν." γιατί αυτό θα με οδηγήσει στη διαρκή και συνεχή απουσία μου απ' αυτό το τοπικό και όμορφο περιοδικό μας. Αυτή ήταν: Η απλή ... ενημέρωσή προς κάθε Δικορφιώτη.

Ματθαίος Λέκκος

Η εκκλησιαστική μας Επιτροπή ... ενεργοποιείται συνεχώς

Από τις 27 Οκτωβρίου του 2002 άρχισε μια ανησυχία κι ένας προβληματισμός στη σημερινή μας εκκλησιαστική Επιτροπή του Δίκορφου, γιατί ανακοίνωσε ο προηγούμενος ιερέας του χωριού μας ότι: μετατίθεται και φεύγει από τον Άγιο Μηνά. Ήταν η τελευταία Κυριακή του Οκτωβρίου κι έχοντας υπ' όψη της η υπεύθυνη και δραστήρια επιτροπή της εκκλησίας μας ότι: στις 11 Νοεμβρίου θα έχουμε τη γιορτή του Αγίου Μηνά (όπου όλοι σχεδόν οι Δικορφιώτες έρχονται στον Ιερό Ναό εκείνο το βράδυ και το επόμενο πρωί...) αποφάσισε να ενεργοποιηθεί σωστά και αποδοτικά, τίμια και ειλικρινά, για να έρθει η κατάλληλη και σωστή λύση στο υπάρχον πρόβλημα.

Έτσι, ο ένας και συγκεκριμένος εκκλησιαστικός μας σύμβουλος Γιώργος Σορβάκος αμέσως ενεργοποιήθηκε και δραστηριοποιήθηκε, επικοινωνώντας με τους πάντες: Με άλλους ειδικούς Δικορφιώτες, με συγκεκριμένους και αρμοδίους ιερείς του Ζαγορίου, με την επίσκεψή του στον δημοτικό μας σύμβουλο κ. Ν. Τσίνη και με την παρουσία του στην Ιερά Μητρόπολη Ιωαννίνων, που είναι η πιο αρμόδια και πιο υπεύθυνη για τέτοιες λύσεις και αποφάσεις. Αμέσως (όταν πήγε στη Μητρόπολη...) συναντήθηκε με τον αρμόδιο Αρχιμανδρίτη και του έθεσε ευθέως και ειλικρινώς το πρόβλημα της εκκλησίας μας και του χωριού μας. Έτσι, του είπε συγκεκριμένα: "Ο ιερέας που ήταν ως τώρα στο Δίκорφο πήρε μετάθεση και μου είπε ότι πηγαίνει πλέον στα δύο χωριά: Βίτσα και Ελάτη. Επομένως εμείς μένουμε χωρίς ιερέα ...και πρέπει όπως κατανοείτε πλήρως κι εσείς ... να έλθει κάποιος άλλος οπωσδήποτε, αφού στις 11 Νοεμβρίου έχουμε και τη γιορτή του Αγίου Μηνά του χωριού μας".

Ο Αρχιμανδρίτης αμέσως ανταποκρίθηκε σε όσα του είπε ο χωριανός μας και του έδωσε μάλιστα και την απόφαση της Μητρόπολης, όπου με αυτή: θα έρχονται δύο ιερείς από δω και πέρα στο Δίκорφο, μία φορά το μήνα ο ένας ... και μία φορά το μήνα ο άλλος.

* * *

Και αυτή η λύση της Μητρόπολης ευχαρίστησε το μέλος της εκκλησιαστικής μας επιτροπής. Μάλιστα χάρηκε πολύ, όταν είδε το έγγραφο που του παρέδωσε το υπάρχων Αρχιμανδρίτης ... να λέει στις 23-10-2002 τα εξής: "Προς τον Ιερέα Ηλία Χρυσοσπάθη εφημέριον Μονοδενδρίου Ιωαννίνων.

Δια του παρόντος εκκλησιαστικού ημών γράμματος αναθέτομεν υμίν την διοικητικήν εξουσίαν της ενορίας Αγίου Μηνά Δίκορφου και την τελετουργικήν εξουσίαν αυτής άπαξ του μηνός".

Το ίδιο ακριβώς έγγραφο έστειλε η Μητρόπολή μας και στον Ιερέα Ιωάννη Λάζο, εφημέριον Ελαφοτόπου "άπαξ του μηνός ... να έρχεται και αυτός". Κι αυτή η απόφαση και εντολή ... άρχισε να εφαρμόζεται αμέσως από τις 11 Νοεμβρίου, δηλαδή από τη γιορτή του Αγίου Μηνά ... του 2002.

Αυτή η απόφαση και η άμεση εφαρμογή της, με ευχαρίστησε πολύ, ως απλό και αφανή πιστό και μ' έκανε να θυμηθώ σκέψεις και γνώμες των αρχαίων προγόνων μας, που λένε: "Το καθήκον των αρχόντων είναι να κάνουν, με τις φροντίδες τους, πιο ευτυχείς και πολίτες και τους πιστούς" και: "Οι άρχοντες δεν πρέπει μόνο να έχουν γνώσεις ... αλλά να είναι και φιλόανθρωποι και δραστήριοι". Κι αυτό ακριβώς αποδεικνύει εμπράκτως ... η σημερινή Μητρόπολη Ιωαννίνων, μ' αυτή την απόφασή της.

Αλλά και για τη σημερινή μας εκκλησιαστική επιτροπή του Δίκορφου, μου ήρθαν στη μνήμη μου και μερικές άλλες σκέψεις και γνώμες των αρχαίων Ελλήνων που λένε: "Τίποτε καλό δεν κερδίζεται χωρίς κόπο ... και με τη συνεχή και σταθερή δουλειά ... όλα κατορθώνονται". Και όντως η σημερινή εκκλησιαστική μας επιτροπή με τη δουλειά της και την ενεργητικότητά της και αυτό κατόρθωσε να το λύσει και όλες τις εκκλησίες που είναι γύρω και επάνω από το χωριό να τις διατηρήσει σε καλή κατάσταση και όλα να πηγαίνουν καλά και ευχάριστα στη λειτουργία της ... χωρίς κανένα ουσιαστικό πλέον πρόβλημα. Και ελπίζω ότι: και στο μέλλον ορισμένοι πάλι Δικορφιώτες θα θελήσουν να γίνουν μέλη της εκκλησιαστικής μας Επιτροπής ... αλλά και να ψάλλουν στην εκκλησία του Αγίου Μηνά, όπως πολύ ωραία και υπεύθυνα ψάλλει ως τώρα ο επί δεκαετίες ιεροψάλλτης του χωριού μας Κώστας Δούκας. Τώρα όμως που απεβίωσε και το πρώην μέλος της εκκλησιαστικής μας επιτροπής, ο Γιώργος Τσίνης, είδα και διαπίστωσα ότι: Όλοι οι Δικορφιώτες πολύ στενοχωρήθηκαν και πολύ λυπήθηκαν για τον ξαφνικό και ολέθριο θάνατό του, αφού ήταν και αυτός ένας απ' τους καλούς και αξεχαστους χωριανούς μας.

Συμπέρασμα: Η εκκλησιαστική μας επιτροπή ενεργοποιείται ως τώρα συνεχώς και διαρκώς και ελπίζουμε όλοι ότι: Και η κάθε επόμενη θα είναι η ίδια και καλύτερη, αποδοτική και συνεχώς δραστήρια ... εκκλησιαστική επιτροπή.

* * *

Υ.Γ. Δυστυχώς το τελευταίο διάστημα, δηλαδή από τις αρχές Μαΐου του 2003, παρουσιάστηκε μια δυσκολία να έρχονται κανονικά στον Άγιο Μηνά, τις ορισμέ-

νες Κυριακές και γιορτές, οι δύο νέοι ιερείς που τοποθετήθηκαν σ' αυτόν. Μάλιστα ο ένας εξ' αυτών αρρώστησε. Και βέβαια ο ένας ερχόταν από το Μονοδένδρι και ο άλλος από τον Ελαφότοπο ... χωριά που είναι αρκετά μακριά από το Δίκорφο, όπως και αποδείχτηκε σ' όλο τον προηγούμενο χρόνο.

Και τη μόνη σωστή λύση που έχουν στο μυαλό τους όλοι οι ψύχραιμοι Δικορφιώτες είναι: οι ιερείς που θα είναι για το χωριό μας να εξυπηρετούν πάντα δύο διπλανά χωριά και όχι μακρινά. Π.χ. Δίκорφο -Μανασή, Δίκорφο - Ελάτη, Δίκорφο - Καλωτά, για να μπορούν να πηγαυνοέρχονται και στα δύο εύκολα και γρήγορα, άνετα και χωρίς καμιά δυσκολία όλο το χρόνο. Κι αυτό ας το λάβει υπόψη της και η Μητρόπολη Ιωαννίνων, που είχε ορίσει προ ενός έτους ότι: "Θα ερχόταν δύο ιερείς από δω και πέρα στο Δίκорφο μια φορά το μήνα ο ένας ... και μια φορά το μήνα ο άλλος από το Μονοδένδρι και τον Ελαφότοπο..." κι αυτό, αν συνεχιστεί και δεν λυθεί πρακτικά απ' την αρμόδια υπηρεσία της Μητρόπολης ... για το Δίκорφο θα είναι ένα συνεχές και διαρκές πρόβλημα, που θα στενοχωρεί και θα προβλημάτιζε όλους τους σημερινούς αμερόληπτους ειλικρινείς και αντικειμενικούς χριστιανούς της.

Ματθαίος Λέκκος

ΕΙΣΦΟΡΕΣ ΣΤΗΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

Τσουγιάς Μάξιμος	30€
Μπότσιου Φωτεινή	20€
Στάθης Γιάννης	15€
Παπαντωνίου Λίτσα	10€
Ζώης Σωτήρης	10€
Ζυγούρη Φρόσω	10€
Ζώης Ιωάννης	15€
Σορβάκος Γιώργος	10€
Σορβάκου Ελένη	10€

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

- Νικόλαος και Μαρία είναι τα ονόματα που δόθηκαν στα παιδιά του Δημήτρη και της Κατερίνας Τσίνη. Να ζητήσουν!

- Στην Αθήνα έγινε η βάφτιση του δεύτερου γιου του Σταύρου και της Δήμητρας Τσουγιά, στο οποίο δόθηκε το όνομα Μάριος. Να σας ζητήσει!

- Στην Καβάλα πέθανε και κηδεύτηκε ο χωριανός μας Δημήτρης Κοτσιλίδης. Στους συγγενείς του εκφράζουμε τα συλλυπητήριά μας.

Μάλλιου Χριστίνα
ΕΡΓΟΘΕΡΑΠΕΥΤΡΙΑ

Λ. Γράμμου 305 (Εναντι Αεροδρομίου)
Ιωάννινα
Τηλ. γραφείου: 26510 63985
Κιν.: 093 7814113

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟ «ΠΡΟΟΔΟΣ»

ΛΥΔΙΑΣ ΦΙΛΗ

ΓΥΜΝΑΣΙΟ - ΕΝΙΑΙΟ ΛΥΚΕΙΟ

Βλαχλείδη 9 - Β' όροφος, γραφείο 7
Τηλ.: 26510-26004

Νέλην Αργύρη
ζωγράφος

κύπρου 22, γλυφάδα, τηλ.: 8946-255
Κιν.: 6972 019391